

عنوان مقاله:

معماری بهینه از نظر مصرف انرژی و گردشگری شهری پایدار (اصول، چالش ها و راهکار ها)

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش های علوم جغرافیایی، معماری و شهرسازی، دوره 4، شماره 38 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 23

نویسندگان:

محمد میرزا علی - دانش آموخته معماری روستایی و دکترای جغرافیا، مرکز تحصیلات تکمیلی پیام نور تهران، ایران

محمد رضا عابدی - دکترای معماری، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد ساری، ایران

علی مرادی - کارشناسی ارشد جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه زنجان، ایران

محمد کریمی - کارشناسی ارشد معماری، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد آزادشهر، ایران

خلاصه مقاله:

امروزه گردشگری و گردشگری شهری، فرصت های اقتصادی بزرگی را ارائه می کند و در عین حال آسیب پذیری مقصد را در برابر ازدحام بیش از حد و رشد کنترل نشده افزایش می دهد. گردشگری می تواند و باید از توسعه پایدار شهری حمایت کند. گردشگری شهری پایدار و معماری بهینه از نظر مصرف انرژی به یکدیگر وابسته هستند. افزایش مشارکت شهروندان و گردشگران، همکاری منطقه ای، تحرک شهری پایدار، حمایت از نوآوری های زیست محیطی و اجتماعی، جلوگیری از مسائل اجتماعی منفی، بهره وری منابع و مدیریت پسماند قابل قبول از نظر زیست محیطی و به دنبال آن معماری صنعت مهمان نوازی پایدار، محرک های کلیدی موفقیت گردشگری شهری پایدار هستند. معماری کم مصرف انرژی در گردشگری شهری پایدار مستلزم بکارگیری مفاهیم، عناصر و سیستم های کم مصرف است. اگرچه تلاش قابل توجهی برای افزایش آگاهی در مورد ضرورت پایداری انجام شده است. این پژوهش به لحاظ هدف از نوع مطالعات بنیادی- کاربردی بوده و به لحاظ ماهیت و روش جزو تحقیقات توصیفی- تحلیلی مبتنی بر تحلیل محتواست. این پژوهش می کوشد تا به بررسی و تحلیل اثرات توسعه گردشگری شهری بر ابعاد اکولوژیکی- زیست محیطی، جمعیتی، فیزیکی- کالبدی، فعالیت های اقتصادی شهر و مدیریت پایدار منابع طبیعی با نگاه توسعه پایدار و به صورت همه جانبه و سیستماتیک بپردازد. نتایج کلی تحقیق بیانگر آن است که معماری در گردشگری شهری با طراحی و راهکارهای فضایی خود، نقش مهمی در هویت بخشی و توسعه گردشگری یک شهر ایفا می کند.

کلمات کلیدی:

پایداری، گردشگری، گردشگری شهری پایدار، ساختمان سبز، معماری بهینه.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1601044>

